

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 307/09-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. novembra 2009 v senáte zloženom z predsedu Rudolfa Tkáčika a zo sudcov Jána Auxta a Ľubomíra Dobríka o sťažnosti J. B., K., zastúpeného advokátom JUDr. Ing. P. H., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 31/98 v období po právoplatnosti nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 111/04 z 18. augusta 2004 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo J. B. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom

Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 31/98 v období po právoplatnosti nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 111/04 z 18. augusta 2004 porušené bolo.

2. J. B. priznáva finančné zadosťučinenie v sume 3 000 € (slovom tritisíc eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezů.

3. Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť J. B. trovy právneho zastúpenia v sume 245,70 € (slovom dvestoštyridsaťpäť eur a sedemdesiat centov) na účet advokáta JUDr. Ing. P. H., K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezů.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 307/09-11 zo 7. októbra 2009 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť J. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 31/98 v období po právoplatnosti nálezů ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 111/04 z 18. augusta 2004.

Podpredseda okresného súdu sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti podaním sp. zn. Spr/3779/09 z 23. októbra 2009, v ktorom sa okrem iného uvádza:

«Dňa 16. 06. 2004 bol predmetný spis predložený Krajskému súdu v Bratislave. Dňa 30. 11. 2004 Krajský súd v Bratislave uznesením, č. k. 9 Co 179/2004-44 napadnuté

uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Dňa 13. 01. 2005 bol predmetný spis vrátený tunajšiemu súdu. Dňa 20. 01. 2005 sud vyzval JUDr. J. L. na doloženie plnej moci. Dňa 25. 02. 2005 bol nariadený termín pojednávania na deň 14. apríl 2005. Dňa 25. 02. 2005 súd požiadal Katastrálny úrad K. o súčinnosť. Dňa 14. 03. 2005 doručené vyjadrenie právneho zástupcu navrhovateľa. Dňa 21. 03. 2005 doručené oznámenie Katastrálneho úradu K. Dňa 14. 04. 2005 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bolo vyhlásené uznesenie, že pojednávanie sa odročuje na neurčito. Dňa 18. 10. 2004 doručené oznámenie právneho zástupcu navrhovateľa o zaplatení súdneho poplatku v kolkoch. Dňa 27. 04. 2005 doručené vyjadrenie právneho zástupcu navrhovateľa. Dňa 29. 04. 2005 pokyn zákonného sudcu. Dňa 02. 05. 2005 doručené podanie navrhovateľa. Dňa 10. 05. 2005 súd uznesením, č. k. 9 C 31/98-73 rozhodol o vrátení súdneho poplatku. Dňa 25. 05. 2005 doručené oznámenie o zaplatení súdneho poplatku v kolkoch. Dňa 01. 06. 2005 súd vyzval odporcu, aby sa vyjadril k podaniu navrhovateľa. Dňa 23. 06. 2005 doručené vyjadrenie odporcu. Dňa 30. 06. 2005 bol predmetný spis predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky z dôvodu rozhodovania o prikázaní predmetnej veci Okresnému súdu Košice II z dôvodu vhodnosti. Dňa 18. 07. 2005 doručené splnomocnenie JUDr. J. L. Dňa 21. 07. 2005 Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, č. k. 1 NDc 98/2005-83 rozhodol, že návrhu na prikázanie veci sa nevyhovuje. Dňa 28. 07. 2005 bol predmetný súpis vrátený tunajšiemu súdu. Dňa 30. 11. 2005 nariadený termín pojednávania na deň 09. marec 2006. Dňa 30. 01. 2006 súd požiadal Katastrálny úrad K. o súčinnosť. Dňa 13. 02. 2006 doručené oznámenie Katastrálneho úradu K. Dňa 06. 03. 2006 úradný záznam o oznámení zmeny termínu pojednávania účastníkom konania. Dňa 09. 03. 2006 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bolo vyhlásené uznesenie, že pojednávanie sa z dôvodu práceneschopnosti zákonného sudcu odročuje na neurčito. Dňa 16. 05. 2006 vytýčený termín pojednávania na deň 27. jún 2006. Dňa 29. 05. 2006 doručené oznámenie Katastrálneho úradu K. Dňa 27. 06. 2006 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bolo vyhlásené uznesenie, že pojednávanie sa odročuje na neurčito. Dňa 11. 07. 2006 doručené vyjadrenie navrhovateľa. Dňa 10. 08. 2006 doručené vyjadrenie právneho zástupcu navrhovateľa. Dňa 25. 08. 2006 nariadený termín pojednávania na deň 14. november 2006 o 10.00 hod. Dňa 18. 08. 2006 doručené podanie Daňového úradu K. Dňa 14. 11. 2006 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bolo vyhlásené uznesenie, že pojednávanie sa odročuje

na 16. november 2006. Dňa 16. 11. 2006 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, č. k. 9 C 31/98-166. Dňa 20. 11. 2006 doručené vyjadrenie právneho zástupcu navrhovateľa. Dňa 06. 02. 2007 doručené vyjadrenie právneho zástupcu navrhovateľa. Dňa 07. 02. 2007 oznámenie adresované právnenmu zástupcovi navrhovateľa. Dňa 14. 03. 2007 doručené odvolanie právneho zástupcu navrhovateľa. Dňa 20. 03. 2007 bol predmetný spis predložený Krajskému súdu v Bratislave. Dňa 26. 04. 2007 výzva na zaplatenie súdneho poplatku. Dňa 25. 05. 2007 oznámenie o úhrade súdneho poplatku v kolkoch. Dňa 14. 03. 2007 doručené podanie právneho zástupcu navrhovateľa. Dňa 25. 07. 2008 Krajský súd v Bratislave uznesením, č. k. 9 Co 137/2007-186 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Dňa 19. 08. 2008 bol predmetný spis vrátený tunajšiemu súdu. Dňa 25. 08. 2007 pokyn na doručenie uznesenia Krajského súdu v Bratislave účastníkom konania. Dňa 13. 02. 2009 súd uznesením, č. k. 9 C 31/98-188 nariadil znalecké dokazovanie. Dňa 02. 03. 2009 doručená žiadosť právneho zástupcu navrhovateľa. Dňa 26. 06. 2009 doručený znalecký posudok. Dňa 22. 09. 2009 pokyn vyššieho súdneho úradníka. Dňa 22. 09. 2009 súd vyzval účastníkov konania, aby sa vyjadrili k znaleckému posudku. Dňa 22. 09. 2009 výzva adresovaná súdnemu znalcovi – zaslanie vyúčtovania. Dňa 13. 10. 2009 doručené vyúčtovanie súdneho znalca.

S poukazom na jednotlivé úkony vykonané v predmetnom konaní musím konštatovať, že v období od 16. 06. 2004 do 13. 01. 2005, v období od 20. 03. 2007 do 19. 08. 2008 sa predmetný spis nachádzal na Krajskom súde v Bratislave z dôvodu rozhodovania o odvolaní a v období od 30. 06. 2005 do 28. 07. 2005 na Najvyššom súde Slovenskej republiky z dôvodu rozhodovania o návrhu na prikázanie veci z dôvodu vhodnosti. Nepatrí do kompetencie predsedníčky Okresného súdu Bratislava I hodnotiť, či v období, keď sa predmetný spis nachádzal na Krajskom súde v Bratislave, na najvyššom súde Slovenskej republiky bolo predmetné konanie poznačené priedahmi...

Predmetné konanie je poznačené priedahmi, čo možno považovať v danej veci za objektívny priedah, ktorý bol spôsobený vysokým nápadom vecí v oddelení vyššieho súdneho úradníka, zákonného sudcu ako aj nedostatočným personálnym obsadením sudcov na civilnom úseku tunajšieho súdu. Vzhľadom na vysoký nápad v oddelení „9 C“ a pretrvávajúci veľký počet nevybavených vecí v oddelení 9 C sa jednotlivé časové úseky medzi úkonmi sudkyne a vyšších súdnych úradníkov predĺžili.

Zároveň si Vám dovoľujem oznámiť, že som pristúpil k sledovaniu veci a požiadal som zákonného sudcu o konanie vo veci tak, aby k ďalším prieťahom v konaní nedochádzalo. Nakoľko zaťaženosť súdneho oddelenia resp. jednotlivých obchodných sudcov nemôže byť dôvodom na porušenie práva účastníka konania garantovaného v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, mám za to, že predmetné konanie je poznačené zbytočnými prieťahmi avšak objektívneho charakteru.

V prípade, ak Ústavný súd Slovenskej republiky dospeje, že bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, aby bolo vzaté do úvahy, že zákonná sudkyňa subjektívnym konaním nezavinila vznik prieťahov v konaní a tento bol čiastočne spôsobený aj navrhovateľom. S poukazom na uvedené objektívne dôvody, za ktorých došlo k prieťahu v konaní, prosím Ústavný súd Slovenskej republiky, aby uvedené skutočnosti pri rozhodovaní o priznaní finančného zadosťučinenia vzal do úvahy a nepriznal mu finančné zadosťučinenie v plnej výške.

Konečné rozhodnutie ponechávam na zváženie Ústavnému súdu Slovenskej republiky.»

Rovnaké skutočnosti, čo sa týka chronológie úkonov okresného súdu, zistil aj ústavný súd z obsahu súdneho spisu, ktorý mu bol predložený k preverke 30. októbra 2009.

Právny zástupca sa k stanovisku okresného súdu nevyjadril.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 220/04, IV. ÚS 365/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť sporu, v ktorom je s'ťažovateľ žalovaným, ústavný súd ju podrobne zhodnotil už v predchádzajúcom náleze sp. zn. III. ÚS 111/04 z 18. augusta 2004, preto sa týmto kritériom podrobnejšie nezaoberal. Podľa tohto názoru ústavného súdu dĺžka konania nebola závislá od právnej alebo skutkovej náročnosti prerokúvanej veci.

2. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných priet'ahov v napadnutom konaní, bolo správanie s'ťažovateľa ako účastníka tohto súdneho konania. Ústavný súd konštatuje, že po vydaní nálezu sp. zn. III. ÚS 111/04 z 18. augusta 2004 nezistil také okolnosti, na základe ktorých by bolo možné konštatovať, že s'ťažovateľ podstatne prispel k predĺženiu konania v predmetnej veci. Ani okresný súd vo svojom

vyjadrení k sťažnosti neuviedol, že by správanie sťažovateľa od vydania nálezu ústavného súdu malo vplyv na doterajšiu dĺžku konania.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv sťažovateľa, bol postup samotného okresného súdu.

Preskúmaním procesného postupu a dosiaľ vykonaných úkonov okresného súdu po náleze ústavného súdu zistil ústavný súd dve väčšie obdobia nečinnosti, ktoré by mohol kvalifikovať ako zbytočné prietahy v konaní, a to od 28. júla 2005, keď mu bol doručený spis z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), až do pojednávania, ktoré sa konalo 27. júna 2006 (nečinnosť takmer 11 mesiacov), a tiež od 19. augusta 2008, keď mu bol doručený spis z odvolacieho súdu, až do 13. februára 2009, keď nariadil znalecké dokazovanie (nečinnosť takmer 6 mesiacov). Okrem tejto nečinnosti jeho postup bol aj neefektívny, pretože aj keď vykonával priebežne dokazovanie a 16. novembra 2006 vyhlásil aj rozsudok, jeho rozhodnutie bolo odvolaním v napadnutej časti zrušené odvolacím súdom 25. júla 2008 podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP pre nesprávne právne posúdenie veci a nevykonanie ďalších navrhovaných dôkazov a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie.

Z uvedeného vyplýva, že okresný súd od rozhodnutia ústavného súdu (august 2004), ktorý už raz vyslovil, že označené práva sťažovateľa boli okresným súdom v predmetnom konaní porušené, do súčasnosti (rozhodovanie o prijatej sťažnosti ústavným súdom) nedokázal organizovať svoj procesný postup plynulo a efektívne tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a skončená (§ 100 ods. 1 OSP) a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň fyzické osoby obrátili o rozhodnutie. Vec je aj viac ako piatich rokoch od rozhodnutia ústavného súdu (resp. po 11 rokoch od začatia konania) stále bez právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Všeobecný súd mal v zmysle nálezu ústavného súdu venovať postupu v tejto veci zvýšenú pozornosť.

Zbytočné priedahy v tomto konaní priznal aj podpredseda okresného súdu vo svojom vyjadrení k sťažnosti. Ústavný súd však neakceptoval jeho tvrdenie, že zbytočné priedahy boli objektívneho charakteru.

V tejto súvislosti ústavný súd už uviedol (napr. I. ÚS 23/03, I. ÚS 141/03), že nedostatočné personálne obsadenie sudcov na civilnom úseku, vysoký nápad vecí v oddelení vyššieho súdneho úradníka, zákonného sudcu, ako aj tunajšieho súdu, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté priedahy, a to len v tom prípade, ak sa na ten účel prijali včas adekvátne opatrenia (m. m. I. ÚS 39/00, I. ÚS 55/02). Okresný súd vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné usudzovať, že v danej veci ide o takýto prípad.

Vychádzajúc z uvedeného preto ústavný súd dospel k názoru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 31/98 aj v období po právoplatnosti nálezú ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 111/04 z 18. augusta 2004 došlo k zbytočným priedahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezú).

Aj napriek zisteniu ústavného súdu, že došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitostí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom, neprikázal mu, aby vo veci sp. zn. 9 C 31/98 konal bez zbytočných priedahov vzhľadom na to, že táto povinnosť mu už bola uložená nálezom sp. zn. III. ÚS 111/04 z 18. augusta 2004 (m. m. I. ÚS 232/05, IV. ÚS 187/05, II. ÚS 96/06, IV. ÚS 45/07, IV. ÚS 99/07).

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ v sťažnosti žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 6 000 €, ktoré odôvodnil dôvodmi uvedenými v sťažnosti.

Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania vedeného okresným súdom, ako aj na jeho nečinnosť a tiež neefektívny postup od vydania nálezu sp. zn. III. ÚS 111/04 z 18. augusta 2004, berúc do úvahy všetky okolnosti dané prípadu, ústavný súd považoval priznanie sumy 3 000 € za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde (bod 2 výroku nálezu).

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Právny zástupca sťažovateľa si uplatnil trovy konania v sume 491,40 €, ktoré bližšie nešpecifikoval.

Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2008 v sume 695,41 € (20 950 Sk). Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania za dva úkony právnej služby v hodnote po 115,90 € (príprava a prevzatie vecí a písomné vyhotovenie sťažnosti). Ďalej mal právny zástupca sťažovateľa aj nárok na náhradu režijného paušálu 6,95 € za jeden úkon podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov

za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Spolu teda priznal sťažovateľovi trovy konania v celkovej sume 245,70 €.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. novembra 2009